

Koiran päivän jälkeen olen matkannut Kivikotoon auttamaan kääpiöitä kotimaansa haltuun ottamisessa ja jälleenrakentamaan kotimaansa. Oltuani siellä lähes kymmenen kuukautta alkaa tapahtua kummia.

5.10.1017

Aamulla löydetään joku onneton kääpiö, joka on joutunut jonkinlaisen epäilyttävän hyökkäyksen uhriksi. Ruumiissa näkyy valtavia haavoja ja näyttää aivan kuin siitä olisi imetty kaikki elinvoima. Asiaa tutkitaan mutta mitään ei saada selville.

27.10.1017

Jälleen uusi ruumis, joka näyttää kuolleen aivan samalla tavalla kuin edellinen. Tutkimukset eivät taaskaan tuota mitään tulosta.

3.11.1017

Taas uusi ruumis.

11.11.1017

Lisää ruumiita. Kaikki tähänastiset tutkimukset ovat olleet tuloksettomia.

19.11.1017

Uusi samalla tavalla kuollut ruumis. Mitään johtolankoja ei ole lukuun ottamatta sitä huolestuttavaa huomiota, että hyökkäykset ovat tulleet selkeästi linnan sisältä. Aasukkaat alkavat olla jo erittäin huolestuneita.

22.11.1017

Jo kuudes samalla tavalla kuollut kääpiö, mikä saa asukkaat jo paniikin valtaan. Mikä pahentaa asiaa on se että ei ole olemassa johtolankoja mysteeriin ja että ruumiit ovat selkeästi kokeneet suurta kauhua kuollessaan.

27.11.1017

Herään aamulla huoneestani sotilaiden ympäröimänä. Aamulla on löytynyt seitsemäs ruumis mutta tällä kertaa tekijä oli nähty ja se oli silminnäkijän mukaan ei kukaan muu kuin minä! En osaa selittää, miksi minut olisi nähty tappamassa joku, koska kaikki on tapahtunut tiedostamatta tai jonkun ohjaamana. Keskustelemme pitkään kuninkaan ja papiston kanssa ja yritämme keksiä mikä tämän takana voisi olla. Kukaan ei osaa keksiä mitään ennen kuin minulle tulee mieleen Kuolemanmerkki, jonka Yashi sanoi minulle ilmestyneen palattuani Limbosta saatuaani surmani yölohikäärmeen henkäyksessä. Päättämme kokeilla tuleeko uusia ruumiita jos minut laitetaan kahleisiin ja tyrmään.

2.12.1017

Pari edellistä oli ollut normaali mutta edellisenä yönä olin muuttunut. Ilmeeni oli vääristynyt ja olin lakannut puhumasta vartijoilleni. Hetken päästä olin murtautunut kahleista ja tullut ovesta läpi aivan kuin voimani olisivat moninkertaistuneet. Olin surmannut yhden vartijoista, puhdistanut vaatteeni ja varusteeni verestä, palannut selliini ja nukahtanut täysin normaalisti. Aamulla minulla ei ollut tästä mitään mielikuvaa. Keskustelemme jälleen Bofinin kanssa miten tulisi toimia ja hän sanoo, että koska kääpiöpapit eivät voi minua auttaa minun olisi parempi lähteä kun vahvimmat kahleet eivät minua pidätelleet. Myönnyn tähän ja pidän sitä järkevänä, koska en halua tappaa ketään ja vähiten kääpiöitä. Lähden ennen iltaa matkaan kohti Karameikosia, mistä arvelen todennäköisimmin saavani apua.

9.12.1017

Saavun Krakatosiin ja menen Stefanin puheille. Hän on huolestunut puolestani ja lupaa auttaa minua jos voi. Karameikosin kirkon pappeja ja Terari kutsutaan paikalle tutkimaan, mikä minussa voisi olla. heidän tutkimukset ovat kuitenkin tuloksettomia, koska minusta ei löydy mitään tunnettua kirousta tai muuta lumousta minkä he voisivat poistaa. Kun mitään ei löydy mutta uhka selkeästi on olemassa sanoo Stefan, että hänen on pakko suojella kansalaisiaan ja kieltää minulta oleskelun asutuilla alueilla. Nyt alkaa vaihtoehdot olla vähissä, koska tässä tilassa kotiin meno on viimeinen vaihtoehto, etenkin kun Limbossa ollessani minun annettiin ymmärtää, että olisin tulevaisuudessa surmannut vaimoni. Menen vielä Terarin puheille ja kysyn onko mitään keinoa miten minut saisi, jos ei parannettua, niin ainakin vaarattomaksi. Hän sanoo, että on olemassa keino nimeltä Stasis. Tilanteen ollessa näin epätoivoinen suostun tähän loitsuun. Terari alkaa valmistella loitsua ja minä kirjoitan [kirjeen](#) ystäväilleni sekä [viimeisen tahtoni](#). Illalla Terari asettaa minut Stasikseen.

[Robwaisin kuvaus Seikkailusta Pohjolassa v. 1017](#)

[Robwais kertoo Matkasta Kuolemattomien kartanoille v. 1017](#)